

En han en Fader för Sverige will vara,
 Fast våra synder har straffet förment,
 Fiendens anlopp som eldsmur förswara,
 Sredrich til hufwud han oss har förlånt.

4.

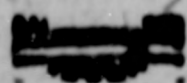
Mån tro at Göther sit blod wilja spara,
 När som des fiend' framträngde med magt,
 Nej de wil håldre i ödemark vara,
 An at med nestlighet släppa den wakt,
 Som deras tappra arm hurtigt befästa,
 Emot des murar och starka anfall,
 De lustigt wåga hos Lejon at gästa,
 Fast deras bommar och stycken gaf knall.

5.

Täckaste gåsar, som wåga at bada
 Mot Ryßarnes wapen och trotsa des magt,
 I bör ej frukta at blodige wada,
 Men med godt hjerta at taga i allt,
 Swad som kan hända när sara begynnes,
 Liksom stormwäder nu rusa uppå,
 Hjelpen af högden Er skänkes med ynnest,
 Frögd uppå slutet de sedan ernå.

6.

Udlaste lönet Er bortgång begråta,
 Blott utaf kärlek de sakna måst Er,
 Barnen och Mödrarna ynliga låta,
 En de måst frukta Er aldrig få se;
 Men om ej Himlen Er börda mänd' låtta,
 Så tro dock dock såkert I heder ha fått,
 När på Er grafsten wi glädligt kan sättja:
 Här hwila kämpar som tappert ha stått.

Swea och Göthers Råmpa-Sång,

Wid

1788 års Fälttog.

Underdånigst författad

Af

L. C.

Stockholm,

Tryckt hos J. C. Holmberg, år 1788.

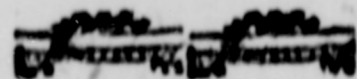

Sjungen som: Rest hafwer jag öfwer watten ic.

Tre Kämpar af Norden utfara i fält,
At Bardalek föra och sköta,
Med hårdiga kroppar De hwila i Tält,
Och tappert sin fiende möta.

Tre Kronor, Tre Lejon, Tre Hjeltär gör et,
För Wapnet at Wapnena föra;
Wår dråpliga Konungs djuprådiga wett,
Skal fiendens planer förstöra.

Född utaf Wasa förträffliga Utt
Wår Konung och Prinsar Hans Bröder,
I makalös ordning alt stickadt och sätt,
Och eld i soldaterne föder.

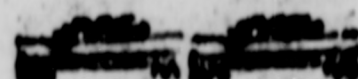
Hvem wil icke följa sin Konung, sin Prins,
Hvem trotsar ej faran och döden,
En Äran tillika med sårerna wins,
Och många så lyckliga öden.

Soldaten, som lyder sitt kända befäl,
Får deltaga nu i den ära,
Som medel till Hjeltarnes frantsar med skäl,
Och heder med segrarna bära.

Så se vi at Swea och Götternas blod,
I Åtlinga ådror än rinner,
Soldaten uplifvas af Hjeltarnas mod,
Af kärlek och iswer han brinner.

Fördenfull I blå-gula Buskar gå på,
På Rysarne länna er styrka,
At I uti faran, som pelare stå,
Och Fäder'lands wälfärden yrka.

Gud styrke vår Konung till watten och land,
Dess Bröder och alla de Drottare,
Som under Baneret med samlader hand,
Till allmänna sällheten måttar.

Så Bivat samrater, som ligga i fält,
Och söka den äran at vinna,
At gå från blå kappan till purpurens tält,
Är möjligt med tapperhet hinna.

Er osparade trohet och kärlek i allt,
Då I liksom linngelden snara,
Uträtta hwad Gud och Er Konung befalt,
Är säkert besegra all fara.

När Leken är ändad och elden förbi,
Och I hunnit Lagnarna skörda,
Så hoppas vår wördnad Er wärdiga se,
Med fransar Gud lof-offer bära.

Sfwer den 17 Julii 1788.

Sjunges som: Gustafs Skål ic.

Swea flagg,
 Af Hertig Carl uplifwad blifwit,
 Gammalt agg
 Med wapnen han fördrifwit,
 Himlen gif!
 Vår Prins och Hjelte bära,
 Lagrars åra,
 Til at nåra,
 Stora tidsfördrif.

Bivat skål,
 För Hjeltar och dem wapnen bära,
 Klädd i stål,
 Det är Soldaters åra:
 Gud sin Kung
 Och Fosterlandet tjena,
 Styrka låna,
 För de wåna
 Om dess bragder sjung.

Någda Glädje-Tankar, yttrade til Swea
 Stridsmän, som uti Sept. månad 1741
 marcherade til Finland med friskt Mod
 och Blod.

Kan sjungas som: Ädlaste gäfwan som
 Skaparen gifwit ic.

1.

Någdaaste dagar nu först börja grönska,
 Himlen med glädje oss Swärdet framt,
 Största Regenten til alla män önska,
 Som uti Martis drägt wi nu få se,
 Med hurtigt hjerta mot fienden wåga,
 Til at vår frihet förswara med mod,
 Och uti blirrande dunder, gny, låga,
 Ej frukta medan, men wåga sit blod.

2.

Här se wt Stridsmän sit lif ej wil spara',
 Friskt wil det wåga för Sverige ännu,
 Intet likt harar i busken stå qwara,
 Utan friskt hurtigt slå hjutti för sju,
 Som när vår Carolus Marva besökte,
 Hördes ej annat än dunder och gny,
 En enig Gudom dess krafter förökte,
 At fyrtio tusend tillbaka måst fly.

3.

Derföre modige Hjeltar utbreder
 Ryktet af tapperhet ej felas lär,
 Himla-Regenten har lofwat oss seger,
 Sjelf uti striden han Swea sköld är,